

LISTOPAD 2024 ČÍSLO 11

PŘÍVOZNÍK

Z OBSAHU:

OČEKÁVÁNÍ
HLEDAL SE HRDINA
KOLIK NÁS JE
ZAMILOVAL SI NÁS
MÁME NADĚJI

Druhé, které vede k prvnímu

úvodník

Robert Jasiulewicz, OSPPE

V měsíci listopadu nějak častěji myslíme na naše zemřelé. Vzpomínáme jejich život, vzájemé vztahy, různá setkání, slova, gesta - asi především lásku. Kromě paměti a těchto vzpomínek se chceme také za ně modlit, protože věříme, že člověk neumírá celý - je nesmrtelný. I když nemá už to tělo, které jsme znali, které pamatujeme, skrze které jsme je poznávali, mohli zažít od něj nějaké gesto, dotek, výjimečným způsobem řečené slovo, pohled, úsměv... to už přímo nezažijeme. Ale nesmrtelné a pořád živé zůstává to všechno duchovní, z čeho tyto materiální projevy vyplývaly. Všechno to mělo konkrétní význam, protože to bylo ze srdce, osobní, vyjadřovalo to, co a jak někdo cítil nebo prožíval. To jádro osobnosti zůstává pořád živé. Žije nejenom v našich vzpomínkách a díky nim, ale pořád má svou existenci v Bohu. Nezemřelo, je nesmrtelné. Je to duše - nesmrtelná a neopakovatelná, kterou Bůh dává každému zvlášť v momentu početí.

Do tohoto měsíce nás uvedly dvě tajemství lidského života vyjádřené liturgicky slavností všech svatých a vzpomínkou na všechny věrné zemřelé. První oslavuje cíl každého lidského života pro který jsme byli stvořeni a vznikli jsme na tomto světě. Žije v ní původní Boží myšlenka a jeho úmysl, aby každý jím stvořený člověk jako jeho nejdokonalejší dílo mohl být vždycky blízko

něho. Druhé, které vede k prvnímu, mluví o naší křehkosti skrze kterou člověk vzdálil se od tohoto stavu a teď hledá cestu k němu zpátky. Když člověk hledá během svého života štěstí, radost, společenství... je to možná příčinou jeho touhy po světě z kterého vychází a po kterém se mu stýská, do kterého by se chtěl vrátit. Často zklamáný hledá všude, kde připouští, že by to mohl najít. Věříme, že ten dokonalý stav čeká na nás u konce života připravený osobně Bohem. Přejeme to našim zemřelým sestřám a bratrům a zproředkováváme to modlitbou i zamyšlením k tomu, který je naplněním všeho, po čem touží člověk.

Očekávání...

„Je důležité, aby naše modlitba byla doprovázena očekáváním,“ (Lk 3,21) otevřel P. Daniel Vícha téma jednoho z týdnů Školy modlitby, která probíhala každou středu v naší farnosti a v této době se chýlí ke konci.

Aktivitu zorganizovali členové společenství charismatické obnovy a nabídli ji všem zájemcům o hlubší život modlitby. Mezi přednášejícími kromě členů společenství byli také naši kněží otec Robert a otec Dominik.

Jaké plody tato škola přinesla? To si budeme moci přečíst v následujícím čísle Přívozníku.

Průvod svatých

Na letošní Průvod svatých, který proběhl v sobotu 2. listopadu, se sešlo více než 40 zástupců z řad svatých a blahoslavených. Zapojili se děti i dospělí. Po představení a mši svaté v 10:30 následovalo na faře pohoštění - špagety s rajskou omáčkou, čaj a sladké dobroty, za které dárcům patří velký dík.

Tento rok nás nově navštívila bl. Imelda, bl. Emílie, bl. Karel I., sv. Kristýna z Bolseny a dokonce téměř celá bl. rodina Ulmů. Po delší době k nám zavítal bl. Zefyrin. Nechyběli ani tradiční svatí jako sv. Panna Maria, sv. Josef, sv. Cyril a Metoděj anebo sv. Anežka Česká.

Fotografie z akce můžete shlédnout na internetových stránkách farnosti nebo speciálně upravené na nástěnce v kostele.

Přehled účelových sbírek: na misie 20. října 7.712,- Kč; opravy kostela a fary 27. října 7.627,- Kč. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. V neděli 17. listopadu proběhne sbírka na katolická média.

V listopadu se budeme modlit růženec za zemřelé – „**Otčenášky**“ - každý den v 16:10, výjimkou je pondělí, kdy začínáme v 6:10. Jména svých zemřelých blízkých, za které se budeme modlit můžete napsat na lístky, které jsou vzadu na stolku nebo prostřednictvím internetových stránek farnosti. Za všechny tyto zemřelé budeme sloužit tentokrát také dvě společně mše svaté 2. a 29. listopadu v 17 hodin. Přispět na tyto mše svaté můžeme při sbírce během nich nebo u předávání kartiček se jmény zemřelých.

Kolem vzpomínky na zemřelé se nabízí možnost získat **plnomocné odpustky pro duše v očistci**.

Nedělní mše svaté v 10:30 bude po několikaleté odlmce opět občas doprovázet Marek Schneider (bývalí **Přivozací**). Bude se střídát se scholou Mercedes-Band a dětskou scholou Prameny.

Hledal se hrdina

Stát se hrdinou - to není jen tak! O tom se mohli přesvědčit všichni účastníci podzimního prázdninového pobytu na Dolní Bečvě.

Jednou z úvodních aktivit byla výroba masky. Hrdinu ale nedělá hrdinou maska. Ta přece slouží k tomu, aby ho nikdo nepoznal! Co dělá hrdinu hrdinou? No přece jeho supershopnosti! A my, po tom jak jsme opustili svět vymyšlených hrdinů, jsme se zaměřili na zdokonalování v 6 supershopnostech.

Za příklad hodný následování nám v tom byli a povzbudili bibliční hrdinové a hrdinky jako David, Daniel, Šalamoun, Rút, Ester a Debora.

Nemohla chybět ani superchopnost ODVAHA, která se ověřovala na lesních stezkách 3 stupňů obtížnosti a noční stezce. Každý absolvent víkendu získal na závěr svůj osobní průkaz hrdiny s nálepkami jeho dosažených supershopností. Co říct závěrem? Hrdinové jsou mezi námi!

Na **přímluvnou modlitbu** za vaše rozhodnutí, zdraví a další potřeby se můžete domluvit s otcem Dominikem. V listopadu probíhá 14. a 28. listopadu.

V termínu 16.–17. listopadu 2024 se Ostrava stane dějištěm první meďjugorské konference s názvem „**MARIA, KRÁLOVNA MÍRU**“, která nabídne nejen hlubokou duchovní obnovu, ale také jedinečnou příležitost zapojit se do činnosti nově vznikajícího Informačního centra Medjugorje. Více na: www.medjugorje.cz

Oslava Světového dne mládeže v ostravsko-opavské diecézi - **BISCUP** se uskuteční 22. až 24. listopadu v Návší. Přihlašování běží do 17. listopadu. Pamatujme na mladé v modlitbách.

Biskup Martin bude v neděli 24. listopadu - tedy v den **slavnosti Krista Krále** slavit mši svatou v ostravské katedrále Božského Spasitele, bohoslužba začíná v 9:30.

Společenství křesťanských fotografů **Člověk a Víra hledá fotografie** pro nové výzvy. Více informací a kontakty na www.clovekavira.cz

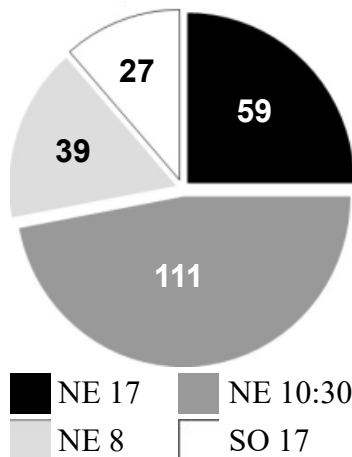

Kolik nás je

V neděli 13. října 2024 proběhla opět po pěti letech na základě rozhodnutí České biskupské konference anketa mezi návštěvníky bohoslužeb (sčítání účastníků).

Na anketních lístečích jednotliví účastníci bohoslužeb zatržením vyznačovali svůj věk, pohlaví a to, zda jsou výdělečně činní.

Výsledky a jejich srovnání s těmi z minulých průzkumů poskytnou diecézním biskupům informace o situaci i vývojových trendech, na jejichž základě bude možné lépe a účinněji soustřeďovat síly i prostředky k pastorační a evangelizační práci v naší zemi.

Počet osob na mších sv.

Košíkářka slavila úspěch

Děti byly skvělé a sledovat jejich herecký výkon byl zážitkem. Práce všech lidí, kteří se podíleli na tomto dětském divadle je obdivuhodá. Přeji zanícení a odhodlání pro více takových akcí, které rozvíjejí dětský talent ve všech jeho krásných podobách. Děkuje.

Ivana

Na divadlo jsem zaznamenala samé kladné odpovědi, jak od žáků, tak i od učitelů. Nebyla ani jedna negativní odpověď. Učitelé vyjádřili velký obdiv tak náročnému představení pro romské žáky. Trpělivost a talent žáků překvapily i děti.

Marie, učitelka

Téměř hodinové divadlo o životě romské mučednice blahoslavené Emílie se líbilo. Bylo vidět, že s každým dalším představením nabírají dětské herci více odvahy a zdokonalují se. Je možné, že se Košíkářka objeví na scéně znovu ve vylepšeném nastudování v příštím roce.

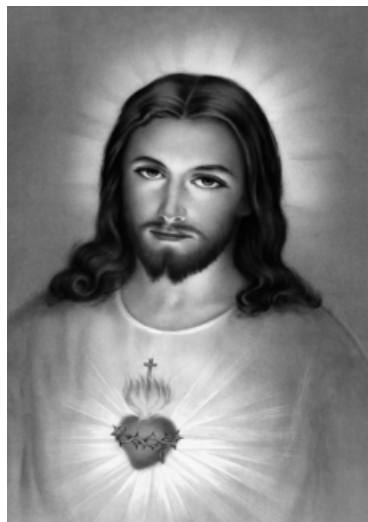
Zamiloval si nás

„Dilexit nos“, čtvrtá encyklika papeže Františka, obnovuje tradici a aktuálnost myšlenky „o lidské a božské lásce Srdce Ježíše Krista“ a vyzývá k obnově autentické zbožnosti, abychom nezapomněli na laskavost víry, radost z toho, že se dáváme do služby, a na zápal poslání: protože Ježíšovo Srdce nás podněcuje k lásce a posílá nás k našim bratřím a sestrám.

„On si nás zamiloval“, říká svatý Pavel na adresu Krista (Řím 8,37), abychom poznali, že od této lásky nás „nikdy nic nemůže odloučit“ (Řím 8,39). Takto začíná čtvrtá encyklika papeže Františka, nazvaná z incipitu „Dilexit nos“ a věnovaná lidské a božské lásce Srdce Ježíše Krista: „Jeho otevřené Srdce jde před námi a očekává nás bez podmínek, aniž by vyžadovalo nějaký předchozí předpoklad, aby nás mohlo milovat a nabídnout nám své přátelství: On nás miloval první (srov. 1 J 4,10). Díky Ježíši „jsme poznali a uvěřili lásce, kterou má Bůh v nás“ (1 J 4,16)“ (1).

Kristova láska představovaná v jeho svatém Srdci

Ve společnosti - píše papež -, v níž se množí „různé formy religiozity bez odkazu na osobní vztah s Bohem lásky“ (87), zatímco křesťanství často zapomíná na „něžnost víry, radost z oddanosti službě, vroucnost poslání od člověka k člověku“ (88), papež František navrhuje nové prohloubení zaměřené na Kristovu lásku představovanou v jeho svatém Srdci a vyzývá nás, abychom obnovili svou autentickou zbožnost a pamatovali, že v Kristově Srdci „můžeme najít celé evangelium“ (89): V jeho Srdci „konečně poznáváme sami sebe a učíme se milovat“ (30).

Zdá se, že svět ztratil své srdce

František vysvětluje, že setkáním s Kristovou láskou „se stáváme schopnými splétat bratrské svazky, uznávat důstojnost každé lidské bytosti a společně pečovat o náš společný domov“, jak nás k tomu vyzývá ve svých sociálních encyklikách *Laudato si* a *Fratelli tutti* (217). A před Srdcem Kristovým prosí Hospodina, „aby se znovu slítoval nad touto zraněnou zemí“ a vylil na ni „poklady svého světla a lásky“, aby svět, „přežívající uprostřed válek, sociálně-ekonomické nerovnováhy, konzumerismu a používání technologií proti člověku, mohl znovu získat

to nejdůležitější a nejpotřebnější: srdce“ (31). Při oznámení přípravy dokumentu na konci generální audience 5. června dal papež najevo, že pomůže rozjímat o aspektech „Pánovy lásky, které mohou osvětlit cestu církevní obnovy; ale také mohou říci něco smysluplného světu, který jako by ztratil své srdce“. A to v době, kdy probíhají oslavy 350. výročí prvního zjevení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova svaté Markétě Marii Alacoque v roce 1673, které skončí 27. června 2025.

Důležitost návratu k srdci

Encyklika o úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, otevřená krátkým úvodem a rozdělená do pěti kapitol, shrmažďuje, jak bylo oznámeno v červnu, „cenné úvahy předchozích magisteriálních textů a dlouhé historie sahající až k Písmu svatému, aby dnes celé církvi znovu nabídla tuto zbožnost plnou duchovní krásy“.

První kapitola „Důležitost srdce“ vysvětluje, proč je nutné „vrátit se k srdci“ ve světě, v němž jsme v pokušení „stát se nenasytnými konzumenty a otroky soukolí trhu“ (2). Činí tak na základě analýzy toho, co rozumíme pod pojmem „srdce“: Bible o něm hovoří jako o jádru, „které se skrývá za vším zdáním“ (4), o místě, kde „nezáleží na tom, co se ukazuje navenek nebo co je skryto, tam jsme sami sebou“ (6). K srdci vedou otázky, na nichž záleží: jaký smysl si přeji pro svůj život, rozhodnutí nebo činy, kdo jsem před Bohem (8). Papež poukazuje na to, že současné znehodnocování srdce vychází z „řeckého a předkřesťanského racionalismu, postkřesťanského idealismu a materialismu“, takže ve velkém filozofickém myšlení byly upřednostňovány pojmy jako „rozum, vůle nebo svoboda“. A nenašlo se místo pro srdce, „dokonce ani myšlenka osobního středu“, který může vše sjednotit, totiž láska, nebyla široce rozvinuta (10). Místo toho je podle papeže třeba uznat, že „já jsem mé srdce, protože to je to, co mě

odlišuje, konfiguruje mě v mé duchovní identitě a uvádí mě do společenství s ostatními lidmi“ (14).

Svět se může měnit počínaje srdcem

Právě srdce „spojuje fragmenty“ a umožňuje „jakékoli autentické pouto, protože vztah, který není budován srdcem, není schopen překonat roztržičnost individualismu“ (17). Spiritualita světců, jako byl Ignác z Loyoly (přijmout přátelství s Pánem je záležitostí srdce) a svatý John Henry Newman (Pán nás zachraňuje tím, že promlouvá k našemu srdci ze svého svatého Srdce), nás učí, píše papež František, že „před Srdcem Ježíšovým, živým a přítomným, naše mysl, osvícená Duchem, chápe Ježíšova slova“ (27). A to má sociální důsledky, protože svět se může změnit „počínaje srdcem“ (28).

„Skutky a slova lásky“

Druhá kapitola je věnována Kristovým skutkům a slovům lásky. Gesta, jimiž s námi jedná jako s přáteli a ukazuje, že Bůh „je blízkost, soucit a něha“, vidíme v jeho

setkání se Samaritánkou, s Nikodémem, s prostitutkou, s cizoložnou ženou a se slepcem na cestě (35). Jeho pohled, který „zkoumá hlubiny tvé bytosti“ (39), ukazuje, že Ježíš „věnuje veškerou svou pozornost lidem, jejich starostem, jejich utrpení“ (40). A to takovým způsobem, „že obdivuje dobré věci, které v nás rozpoznává“ jako v případě setníka, i když je ostatní ignorují (41). Jeho nejvýmluvnějším slovem lásky je „přibítí na kříž“ poté, co oplakal svého přítele Lazara a trpěl v Getsemanské zahradě, vědom si vlastní násilné smrti „z rukou těch, které tak miloval“ (46).

Tajemství srdce, které tolik milovalo

Ve třetí kapitole „Toto je Srdce, které tolik milovalo“ papež připomíná, jak Církev uvažuje a v minulosti uvažovala „o svatém tajemství Srdce Páně“. Činí tak s odkazem na encykliku Pia XII. Haurietis aquas, o úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu (1956). Dává jasně najevo, že „úcta k Srdci Kristovu není uctíváním orgánu odděleného od Ježíšovy osoby“, protože uctíváme „celého Ježíše Krista, Božího Syna, který se stal člověkem, představovaného jeho obrazem, v němž je zvláště jeho srdce“ (48). Obraz tělesného Srdce, zdůrazňuje papež, nám pomáhá ve zbožnosti kontemplotovat, že „lásku Srdce Ježíše Krista nezahrnuje pouze božskou lásku, ale rozšiřuje se i na city lidské náklonnosti“ (61) Jeho Srdce, cituje dále František Benedikta XVI., obsahuje „trojí lásku“: citlivou lásku jeho tělesného srdce „a jeho dvojí duchovní lásku, lidskou a božskou“ (66), v níž nacházíme „nekonečné v konečném“ (64).

Nejsvětější Srdce Ježíšovo je syntézou evangelia

Vize několika světců, kteří byli zvláště oddáni Srdci Kristovu - upřesňuje František - „jsou krásnými podněty, které mohou motivovat a přinést mnoho dobrého“, ale „nejsou něčím, čemu by věřící

byli povinni věřit, jako by to bylo slovo Boží“. Papež pak připomíná Pia XII. a dodává, že nelze říci, že by tento kult „vděčil za svůj vznik soukromým zjevením“. Naopak, „úcta k Srdci Kristovu je pro náš křesťanský život nezbytná, nakoľik znamená plnou otevřenost víry a adorace vůči tajemství božské a lidské lásky Páně, a to natolik, že můžeme znovu potvrdit, že Nejsvětější Srdce je syntézou evangelia“ (83). Papež nás pak vyzývá, abychom obnovili úctu ke Srdci Kristovu také proto, abychom čelili „novým projevům ‚spirituality bez těla‘, které se ve společnosti množí“ (87). Je třeba se vrátit k „vtělené syntéze evangelia“ (90) tváří v tvář „společenským a pastýřským zaměřením pouze na vnější aktivity, strukturálním reformám postrádajícím evangelium, obsedantním organizacím, světským projektům, sekularizovanému myšlení, na různé návrhy předkládané jako požadavky, které někdy předstírají, že je nutné je vnútit všem“ (88).

Zkušenost lásky, „která dává pít“

V posledních dvou kapitolách papež František

vyzdvihuje dva aspekty, které by „úcta k Nejsvětějšímu Srdci měla spojovat, aby nás nadále živila a přibližovala evangeliu: osobní duchovní zkušenost a komunitní a misijní angažovanost“ (91). Ve čtvrté části „Láska, která dává pít“ znovu čte Písmo svaté a spolu s prvními křesťany rozpoznává Krista a jeho otevřený bok v „tom, kterého probodli“, jak Bůh sám sebe označuje v proroctví knihy Zachariáš. Otevřený pramen pro lidi, který má uhasit jejich žížeň po Boží lásce, „smýt hřích a nečistotu“ (95). O „ráně v Ježíšově boku jako prameni vody Ducha“ se zmiňovalo několik církevních otců, především svatý Augustin, který „otevřel cestu úctě k Nejsvětějšímu Srdci jako místu osobního setkání s Pánem“ (103). Postupně tento zraněný bok, jak připomíná papež, „začal nabývat podoby srdce“ (109), a uvádí několik světic, které „vyprávěly o zkušenostech svého setkání s Kristem, charakterizovaného spočíváním v Srdci Páně“ (110). Mezi ctiteli moderní doby encyklika hovoří především o svatém Františku Saleském, který svůj program duchovního života zobrazuje „srdcem probodnutým dvěma šípy, uzavřeným v trnové koruně“ (118)

Zjevení svaté Markétě Marii Alacoque

Pod vlivem této spirituality vypráví svatá Markéta Marie Alacoque o zjeveních Ježíše v Paray-le-Monial v době od konce prosince 1673 do června 1675. Jádro poselství, které je nám předáváno, lze shrnout do slov, která svatá Markéta slyšela: „Pohleďte na to Srdce, které tak miluje lidi a které se neštítí ničeho, až se vyčerpává a stravuje, aby jim vydalo svědectví o své Lásce“ (121).

Terezie z Lisieux, Ignác z Loyoly a Faustyna Kowalská

O svaté Terezii z Lisieux dokument připomíná, že Ježíše nazývá „tím, jehož srdce bije v jednotě s mým“ (134), a její dopisy sestře Marii, které

pomáhají nesoustředit úctu k Nejsvětějšímu Srdci „na bolestínské hledisko“ těch, kdo chápali odčinění jako „primát oběti“, ale na důvěru „jako nejlepší obět“, milou Srdci Kristovu“ (138). Jezuitský papež také věnuje několik pasáží encykliky místu Nejsvětějšího Srdce v dějinách Tovaryšstva Ježíšova a zdůrazňuje, že svatý Ignác z Loyoly ve svých Duchovních cvičeních navrhuje exercitantům „vstoupit do Srdce Kristova“ v dialogu srdce se srdcem. V prosinci 1871 zasvětil otec Beckx Tovaryšstvo Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a otec Arrupe tak učinil znovu v roce 1972 (146). Připomíná se, že zkušenosti svaté Faustyny Kowalské znovu nastolují tuto pobožnost „se silným důrazem na slavný život Zmrtvýchvstalého a na Boží milosrdenství“ a motivován jimi svatý Jan Pavel II. také „úzce spojil své úvahy o milosrdenství s úctou k Srdci Kristovu“ (149). Když hovoří o „útěšné zbožnosti“, encyklika vysvětluje, že před znamením umučení, která uchovává Srdce Zmrtvýchvstalého, je nevyhnutelné, „že věřící touží odpovědět“ také „na bolest, kterou

Kristus přijal na sebe z tolikeré lásky“ (151). A žádá, „aby se nikdo nevysmíval projevům věřícího zápalu věrného Božího lidu, který se ve své lidové zbožnosti snaží utěšovat Krista“ (160). Abychom pak „v touze utěšit ho sami vyšli potěšení“ a „i my mohli utěšovat ty, kdo se ocitají v jakémkoli soužení“ (162).

Oddanost Kristovu Srdci nás posílá k bratřím

Pátá a závěrečná kapitola „Láska pro lásku“ prohlubuje komunitní, sociální a misijní rozměr každé autentické oddanosti Srdci Kristovu, která tím, že nás „vede k Otci, posílá nás k bratřím“ (163). Ve skutečnosti je láska k bratřím „největším gestem, které mu můžeme nabídnout na oplátku za tuto lásku“ (167). Při pohledu do dějin spirituality papež připomíná, že misionářské nasazení svatého Charlese de Foucauld z něj učinilo „univerzálního bratra“: „nechal se formovat Kristovým Srdcem a chtěl přijmout do svého bratrského srdce celé trpící lidstvo“ (179). František pak mluví o „odčinění“, jak to vysvětlil svatý Jan Pavel II: „tím, že se obětujeme společně s Kristovým Srdcem, "nad troskami nahromaděných nenávistí a násilím může být vybudována civilizace lásky, po níž se tolik touží, království Srdce Kristova“ (182).

Posláním je přivést svět k lásce

Encyklika znovu připomíná spolu se svatým Janem Pavlem II. že „zasvěcení se Srdci Kristovu „je třeba přidružit k misijní činnosti samotné církve, protože odpovídá na touhu Ježíšova Srdce šířit ve světě prostřednictvím údů jeho Těla jeho naprostou oddanost Království“. V důsledku toho se prostřednictvím křesťanů „láska vlévá do lidských srdcí, aby se budovalo Tělo Kristovo, jímž je církev, a aby se také budovala společnost

spravedlnosti, míru a bratrství“ (206). Abychom se vyhnuli velkému riziku, které zdůraznil svatý Pavel VI. a které spočívá v tom, že v misii „se mnoho říká a mnoho dělá, ale šťastné setkání s Kristovou láskou se nedaří vyvolat“ (208), potřebujeme „zamilované misionáře, kteří se stále nechávají dobývat Kristem“ (209).

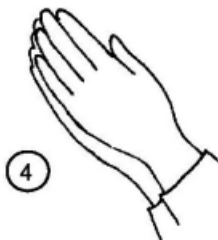
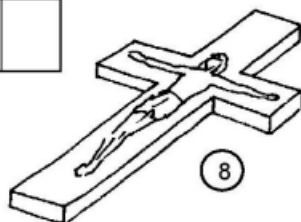
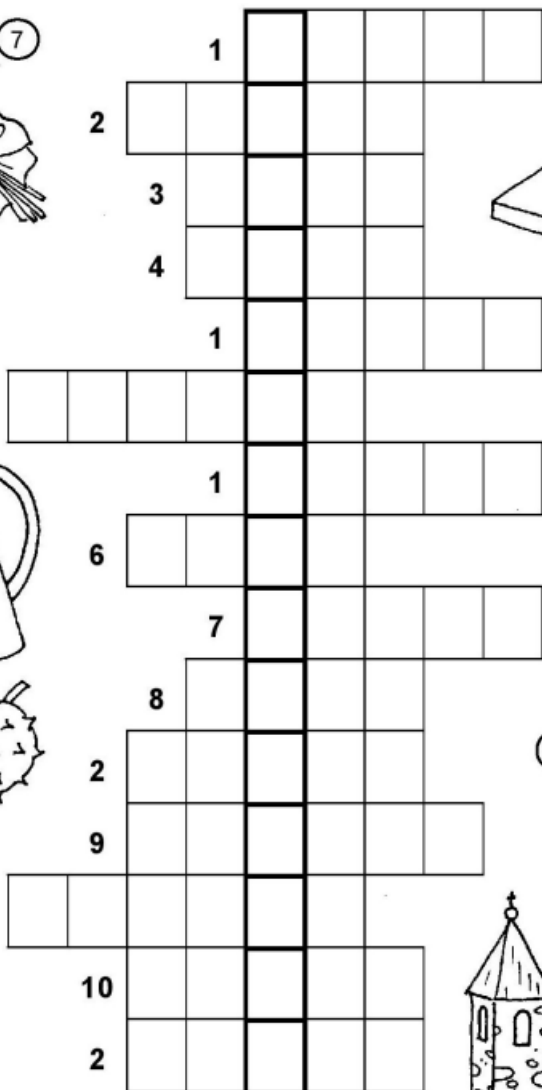
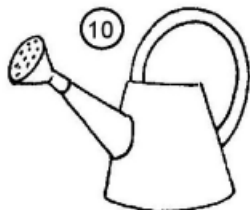
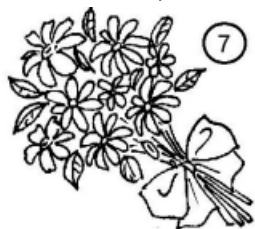
Františkova modlitba na závěr

Text uzavírá tato Františkova modlitba: „Prosím Pána Ježíše, aby z jeho svatého Srdce pro nás všechny vytryskly řeky živé vody, které by uzdravily rány, jež si sami způsobujeme, posílily naši schopnost milovat a sloužit, podnítily nás, abychom se naučili společně kráčet ke spravedlivému, jednotnému a bratrskému světu, dokud nebudeme společně šťastně slavit hostinu nebeského království. Tam bude vzkříšený Kristus, který všechny naše rozdíly sladí světlem, jež bez ustání proudí z jeho otevřeného Srdce. Kéž je vždy požehnaný!“ (220).

Máme naději

Začátkem listopadu navštěvujeme hřbitovy, zdobíme hroby, rozsvěcujeme svíčky a modlíme se za zemřelé. Slavíme jejich památku. Děláme to proto, že máme naději, že se jednou se svými drahými opět shledáme. Když totiž věříme v Pána Ježíše, máme také... (tajenka)

vítáme ve křtu

Lily Bindatschová * 26.01.2021
Sabina Bindatschová * 26.06.2018

Simona Flaksová * 26.04.2024

narozeniny

02. 11. Markéta Němcová
03. 11. Markéta Mikulová
05. 11. Terezie Heczko
06. 11. Ondřej Balcar
14. 11. Marie Mikulová

15. 11. Alžběta Šrámková
15. 11. Daniela Borovičková
26. 11. Filip Pindák
27. 11. Samuel Čuri

výročí svatby

03. 11. Helena a Jiří Šeflovi
21. 11. Marie a Petr Heretikovi

22. 11. Zuzana a Rudolf Kroščenovi
25. 11. Jana a Vincent Balážovi

Nebojme se denně čerpat sílu v modlitbě, Písmu atd., abychom pak denně měli sílu přinášet „drobné“ projevy lásky a světla: nezištnou pomoc v nouzi, přijetí druhého, stisk ruky, úsměv, vlídné slovo, pohlazení, doprovázení, vlídnost... Ve výčtu naprosto drobných činností, které často nic nestojí, můžeme doplnit i naše osobní zkušenosti. A právě tyto „drobné“ plamínky zaručeně mění nás samé i naše okolí k lepšímu.

Nenadávejme na tmou, raději rozžehněme světlo, které se nám nabízí.

vira.cz

pište nám

intence

Přejete si zveřejnit své jméno nebo jméno blízkého na této stránce? Nebo máte svědectví či postřehy týkající se dění ve farnosti? Ke kontaktu s redakcí můžete také využít Krabičku s náměty (vzadu na stolku). Děkujeme.

- aby všichni rodiče, kteří truchlí nad úmrtím syna nebo dcery, našli ve svém společenství podporu a získali od Ducha Utěšitele pokoj srdce

Římskokatolická farnost Ostrava-Přívoz

nám. Svatopluka Čecha 5

702 00 Ostrava-Přívoz

Mailujte nám: privoz.farnost@centrum.cz

Volejte nám: 555 130 507

Esemeskujte nám: 730 184 295

Internetová adresa: <https://privoz.farnost.cz>

- aby ti, kdo dlouhodobě pečují o potřebné, nalézali prostor na obnovu svých sil v Božím slově, svátostech a přátelských vazbách

01. 11. Slavnost Všech svatých, doporučený svátek. První pátek v měsíci.
Mše svaté v 8:00 a 17:00 v kostele.
02. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé.
První sobota v měsíci.
Modlitba Večeřadla od 15:15.
Mše v 8:00 a 17:00 v kostele.
04. 11. Památka sv. Karla Boromejského, biskupa.
08. 11. Adorační den farnosti.
Mše sv. za uzdravení výjimečně nebude.
09. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky.
11. 11. Památka sv. Martina, biskupa.
12. 11. Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka.
13. 11. Památka sv. Anežky České, panny.
14. 11. Přímluvná modlitba.
17. 11. Světový den chudých.
Mše svatá v polštině ve 14:00 hodin.
Pobožnost k Pražskému Jezulátku.
Od 17. do 24. listopadu 2024 proběhne Týden modliteb za mládež.
21. 11. Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě.
22. 11. Památka sv. Cecílie, panny a mučednice.
24. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále.
25. 11. Den modlitby a postu za farnost a její společenství, modlitba 24/1.
27. 11. Červená středa.
28. 11. Přímluvná modlitba.
30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola.

V listopadu se modlíme „Otčenášky“ - růženec za zemřelé před mši svatou vždy od 16:10 (v pondělí od 6:10). Zveme ke společné modlitbě!

V listopadu vzhledem k modlitbě Otčenášky a exerciciím našich kněží bude v některé dny možnost zpovědi až po mši svaté, pokud potřebujete upřesnit, informujte se prosím telefonicky.

PŘÍVOZNÍK

měsíčník Římskokatolické farnosti Ostrava-Přívoz

P. Robert Jaszulewicz, Jan Košárek

vydavatel: ŘKF Ostrava-Přívoz

<https://privoz.farnost.cz> ■ 643641359/0800

registrován MK ČR E 14926

náklady na výrobu 8,- Kč

PONĚLÍ

Den modlitby a postu (P)

6:00-6:45 adorace, sv. zpověď

7:00 mše sv.

16:30 mše sv.

u sester M. Terezy

ÚTERÝ

16:00-16:50 adorace, sv. zpověď

17:00 mše sv.

18:00 setkání pro muže (3)

STŘEDA

9:00 setkání pro seniory

16:00-16:50 adorace, sv. zpověď

17:00 mše sv., nešpory

18:00 Škola modlitby

ČTVRTEK

14:00 příprava ke svátostem

15:30 náboženství u sester MT

15:50 modlitba za kněze (1)

16:00-16:50 adorace, sv. zpověď

17:00 mše sv.

18:00 přímluvná modlitba (*)

PÁTEK

adorační den farnosti (2)

15:00 příprava ke křtu

16:00-16:50 adorace, sv. zpověď

17:00 mše sv.

18:00 biblická skupinka

SOBOTA

Prvosobotní setkání dětí (1)

15:15 večeřadlo (1)

16:00-16:50 adorace, sv. zpověď

17:00 mše sv.

NEDĚLE

Sbírka na opravy (P)

7:00-8:00 sv. zpověď

8:00 mše sv.

setkání Živého růžence (1)

10:00-10:30 sv. zpověď

10:30 mše sv. pro rodiny

14:00 mše sv. v polštině (3)

16:00-16:50 adorace, sv. zpověď

16:15 Pobožnost

k Pražskému Jezulátku (3)

17:00 mše sv.

(1) první v měsíci

(2) druhý v měsíci

(3) třetí v měsíci

(P) poslední v měsíci

(*) v ohlášené dny